

блѣяне на агънца, докарани
 отъ кошари, за оброкъ; по
 прозорци и врати е окичено
 съ зеленина, изъ която сж за-
 лепени вощеници, пламнали
 като полски мензухари, отъ всж-
 де лѣха на зеленина, на мла-
 достъ; нѣкжде се припѣватъ
 прѣстени за гадане на незнай-
 ни бжднини; а Павелъ се шу-
 ра отъ порта на порта и срав-
 нява: има ли зеленина по-хуба-
 ва отъ тѣхната, че той е хо-
 дилъ чакъ на кошаритѣ въ
 Балкана да търси разлистень
 букъ и цѣвналъ глокъ. А на су-
 тринята, кога провисчатъ люл-
 ки по брѣстове край чучура
 и почнатъ да се люлѣятъ, той
 тича съ коприва да жили дру-
 гарчета за здраве; наднича да
 види кой не е обагрень съ аг-
 нешка кръвъ по чело, та да го
 нацапа, както знае. Защото на-